

Ik begon nu te denken aan mijn lieve Jezus toen Hij door de vijanden in de beek Kedron geworpen werd...

De gezegende Jezus liet zich zien en Hij wekte medelijden op:
Hij was helemaal doordrenkt van dit slijmerig vies water.

Hij zei mij:

“Mijn dochter,
toen de ziel geschapen werd, heb Ik haar bekleed met een mantel van Licht en Schoonheid.

De zonde verwijderd deze mantel van Licht en Schoonheid.
En zij legt er een mantel van duisternis en lelijkheid over.
Zij maakt de ziel afstotelijk en walgelijk.

Om deze zo vuile mantel die de zonde op de ziel legt, weg te nemen,
liet Ik toe dat de Joden Mij in deze beek wierpen.
Ik was er ervan doordrongen, van binnen en van buiten.

Want dit vuile water ging binnen
-in mijn oren,
-in de neus,
-en in de mond.

De Joden walgden ervan Mij aan te raken.

Ach, **hoeveel kostte Mij de Liefde voor de schepselen.**
Het ging zover dat Ik walgde van Mijzelf!”